

Martinina volonterska priča

Zahvaljujući Volonterskom klubu I. gimnazije upoznala sam se s volontiranjem. Oduvijek sam znala što je volontiranje u teoriji, ali sam s 14. godina krenula u primjenu znanja. Tokom upisa u srednju školu znala sam da ću se učlaniti u klub. U sebi sam nosila tu motivaciju, ali nikad nisam dokučila zašto me baš volontiranje najviše privuklo od svih aktivnosti u školi.

Volontiranje mi se oduvijek činilo kao djelo kroz koje mogu upoznati druge ljude i njihove živote te obogatiti svoj život ulaskom novih osoba u njega. Smatrala sam kako će mi ono pružiti unutarnji mir, zadovoljstvo, ali i sreću i suze. Kroz svaku volontersku akciju upoznajem nove situacije, ljude i okolinu što donosi novi izazov i uzbuđenje jer nikad ne znam što će mi to volontiranje donijeti. Na kraju dana odlazim u krevet sretna jer sam ostavila svoj trag na ovom svijetu pa makar to značilo da sam nekome izmamila osmijeh na lice.

Uskoro napuštam srednju školu, a volontiranje u srednjoj pamtit ću po raznim uspomenu; od upoznavanja novih ljudi i širenju kruga prijatelja do samog čina pomaganja i pružanja slobodnog vremena potrebitima (ljudi, životinje...). Naravno, katkad je bilo stresnih dana. Kada sam takve dane otišla volontirati ono mi je pružalo utočište, sigurnost i ljubav kada mi je to bilo potrebno. Dokaz za to je da i nakon toliko vremena s jednakom strašću volontiram. Na jedan način životu zahvaljujem na onomu što mi je dano, a zauzvrat pokušavam dati sebe. Uz to, moram zahvaliti i ostalim volonterima na podršci, a neki od njih su mi postali i jako bliskim prijateljima. Nema tih riječi kojima mogu opisati svoju zahvalnost i značenje koje ima volontiranje za mene.

Volontiranje mi je otvorilo oči, proširilo vidike, poboljšalo osobne vještine i sudjelovalo u izgradnji mene kakva danas jesam. Cilj mi je takve osjećaje probuditi i u drugima da zajedničkim snagama donesemo mir i ljubav u svijetu. Svima poručujem da se upoznaju sa volontiranjem i da volontiranju daju šansu. Neka izađu jednom na neku akciju. Ako im se ne bi svidjelo to je sasvim u redu jer se neće svi pronaći u volontiranju. Oni kojima se sviđa volontiranje neka odu dalje na akcije. Nadam se da će im volontiranje dati ono što im je kao pojedincu potrebno, ako ne i više!

Martina Hodin, volonterka Prve gimnazije